

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ สำนักรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ ๒ รายการโทรทัศน์ตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้ถามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับความต้องการในรายการโทรทัศน์ในด้านต่างๆต่อไปนี้ คือ

๑. ความต้องการด้านเนื้อหารายการ
๒. ความต้องการด้านวิธีการนำเสนอ
๓. ความต้องการด้านผู้ดำเนินรายการ
๔. ความต้องการด้านเวลานำเสนอ

โดยที่นำค่าตอบมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ ๒ ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ สำนวนรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๑ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความนิยมรายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ชื่อรายการ	\bar{X}	S.D.	อันดับที่
๑. ท็อปสตาร์พาเหรด	๒.๒๐	๐.๔๐	๕
๒. ฟรีสไตล์วัยรุ่น	๒.๒๐	๐.๘๐	๕
๓. ๔+๑ ถึงจะเท่	๒.๒๐	๐.๔๐	๕
๔. การบินไทยไซจักรวาล	๑.๘๐	๐.๘๐	๑๐
๕. ๑๘๐ ไอคิว	๒.๕๐	๐.๔๐	๓
๖. เสาร์สโมสรร	๑.๕๐	๐.๗๐	๑๒
๗. ละคร "บ้านผีเพี้ยน"	๒.๓๐	๐.๔๐	๕
๘. ละคร "สามหนุ่มสามมุม"	๓.๕๐	๐.๘๐	๑
๙. วิชเด็ค	๒.๕๐	๐.๔๐	๒
๑๐. ธรรมะกับเขาชวน	๑.๖๐	๐.๗๐	๑๑
๑๑. สไมล์ทีวี	๑.๔๐	๐.๘๐	๘
๑๒. ทิศทางคนเก่ง	๑.๔๐	๐.๔๐	๘

จากการศึกษาพบว่า รายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มากที่สุดคือ รายการละคร "สามหนุ่มสามมุม" ($\bar{X} = ๓.๘๐$) อันดับที่ ๒ คือ รายการวัยเด็ด ($\bar{X} = ๒.๘๐$) และ รายการ ๑๘๐ ไอคิว ($\bar{X} = ๒.๘๐$) เป็นอันดับที่ ๓ . และตามด้วยรายการละคร "บ้านผีเพี้ยน" ($\bar{X} = ๒.๓๐$) ท็อปสตาร์พาเหรด ฟรีสไตล์วัยรุ่น และ ๘+๑ ถึงจะเท่ากัน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๔ เท่ากัน ($\bar{X} = ๒.๒๐$) รองลงไป คือ สไมล์ทีวี และทิศทางคนเก่ง อยู่ในอันดับ ๕ ($\bar{X} = ๑.๙๐$) ถัดไปได้แก่ การบินไทย-ไชจักรวาล ($\bar{X} = ๑.๘๐$) ธรรมชาติกับเขาชวน ($\bar{X} = ๑.๖๐$) และเสาร์สโมสรร ($\bar{X} = ๑.๕๐$) ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตาม
เหตุผลที่เลือกชมรายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นที่นิยม ๓ อันดับแรก

ชื่อรายการโทรทัศน์						
เหตุผล	สามหนุ่มสามมุม		วัยเด็ด		๑๘๐ ไอคิว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาสาระดี	๒๘๖	๓๗.๑๙	๑๗๗	๔๒.๘๖	๒๒๐	๖๙.๒๘
ผู้ดำเนินรายการหรือ ผู้แสดงดี	๒๖๖	๓๔.๕๙	๑๐๔	๒๕.๑๘	๑๒	๓.๗๖
วิธีการนำเสนอดี	๒๑๗	๒๘.๒๒	๑๓๒	๓๑.๙๖	๘๖	๒๖.๙๖
รวม	๗๖๙	๑๐๐	๔๑๓	๑๐๐	๓๑๘	๑๐๐

ศูนย์วิจัยทรัพย์สิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงเหตุผลที่นักเรียนเลือกชมรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็น
 ที่นิยม ๓ อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ ๑ รายการละคร "สามหนุ่มสามมุม" เหตุผล
 ที่นักเรียนชอบชมรายการนี้เพราะ ร้อยละ ๓๗.๑๙ เห็นว่าเป็นรายการที่มีเนื้อหา
 สาระดี ร้อยละ ๓๔.๕๙ เนื่องจากผู้แสดงแสดงได้ดี และมีวิธีการนำเสนอที่ดี
 ร้อยละ ๒๘.๒๒ จะเห็นได้ว่าเหตุผลในการเลือกชมรายการนี้ ทั้ง ๓ เหตุผล
 ข้างต้นใกล้เคียงกัน ส่วนรายการวัยเด็ด ซึ่งเป็นรายการที่อยู่ในความนิยมอันดับ
 สองเพราะ นักเรียนเห็นว่า ร้อยละ ๔๒.๘๖ เป็นรายการที่มีเนื้อหาสาระดี วิธ
 ิการนำเสนอดี และผู้ดำเนินรายการดี ร้อยละ ๒๕.๑๘ สำหรับรายการ ๑๘๐ ไอคิว
 เป็นที่นิยมเพราะเป็นรายการที่มีเนื้อหาสาระ ร้อยละ ๖๙.๒๘ วิธีการนำเสนอดี
 ร้อยละ ๒๖.๙๖ และผู้ดำเนินรายการดี ร้อยละ ๓.๗๖

เป็นที่น่าสังเกตว่า รายการที่เป็นที่นิยมทั้ง สามหนุ่มสามมุม วัยเด็ด
 และ ๑๘๐ ไอคิว เนื่องเพราะเด็กเห็นว่าเป็นรายการที่มีเนื้อหาสาระดี เป็นเหตุผล
 แรก ทั้ง ๓ รายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ
ด้านเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษา

เนื้อหารายการ	\bar{X}	S.D.
๑. รายการที่เสริมเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรที่ โรงเรียนในวิชา		
๑.๑ วิทยาศาสตร์	๓.๕๐	๑.๒๗
๑.๒ คณิตศาสตร์	๓.๔๒	๑.๓๘
๑.๓ ภาษาอังกฤษ	๓.๔๒	๑.๓๕
๑.๔ ภาษาไทย	๓.๒๑	๑.๒๘
๒. ศิลปะและวรรณกรรม		
๒.๑ นาฏศิลป์และดนตรี	๒.๗๘	๑.๓๙
๒.๒ วรรณคดี	๒.๗๒	๑.๓๘
๓. วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี	๓.๐๗	๑.๑๗
๔. ศาสนา คำสอน และแนวทางปฏิบัติของศาสนา	๒.๗๘	๑.๑๘
๕. สามารถนำเรื่องราวที่ชมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ในด้าน		
๕.๑ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม	๓.๕๘	๐.๙๖
๕.๒ การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	๓.๓๖	๐.๙๙
๕.๓ หน้าที่พลเมือง การปกครอง และกฎหมาย	๓.๒๕	๑.๑๐
๕.๔ การแต่งกาย และมารยาทในการเข้าสังคม	๓.๔๙	๑.๐๖

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

เนื้อหารายการ	\bar{x}	S.D.
๕.๔ การแต่งกาย และมารยาทในการเข้าสังคม	๓.๔๙	๑.๐๖
๕.๕ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ และการ ตกแต่งบ้าน	๓.๒๕	๑.๑๖
๕.๖ สุขภาพและอนามัย	๓.๖๖	๑.๑๕
๖. รายการที่เสริมความก้าวหน้าเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		
๖.๑ ด้านวิศวกรรมศาสตร์	๓.๑๐	๑.๓๕
๖.๒ ด้านคอมพิวเตอร์	๓.๗๖	๑.๒๕
๖.๓ ด้านการแพทย์	๓.๕๑	๑.๓๑
๖.๔ ด้านการเกษตร	๒.๙๗	๑.๒๕
๖.๕ โลกและจักรวาล	๓.๓๕	๑.๓๕
๗. รายการที่ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านกีฬาและ ท่องเที่ยว		
๗.๑ การแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ	๓.๙๗	๑.๑๙
๗.๒ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ	๓.๘๑	๑.๐๗
๗.๓ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศ	๓.๓๗	๑.๒๐
๗.๔ สถานที่รับประทานอาหาร	๓.๑๙	๑.๒๕

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

เนื้อหารายการ	\bar{x}	S.D.
๘. รายการที่แนะนำแนวทางในการศึกษาและอาชีพ		
๘.๑ การศึกษาต่อใน-นอกประเทศ	๓.๕๕	๑.๒๓
๘.๒ การเลือกสาขาวิชา	๓.๘๓	๑.๐๗
๘.๓ การแนะนำอาชีพ	๓.๘๒	๑.๐๗
๙. รายการที่เสริมความรู้ด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี		
๙.๑ ประวัติศาสตร์ชาติไทย	๓.๕๕	๑.๑๑
๙.๒ โบราณสถานและโบราณวัตถุ	๓.๕๓	๑.๑๖
๙.๓ อารยธรรมต่างๆ	๓.๕๗	๑.๑๖
๙.๔ บุคคลในประวัติศาสตร์	๓.๕๘	๑.๒๑
๑๐. ธรรมเนียมชาติและสัตว์	๕.๐๒	๑.๐๖
๑๑. บุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตด้านต่างๆ	๓.๕๒	๑.๐๘
๑๒. บันเทิง เช่น ภาพยนตร์และดนตรี	๕.๓๙	๑.๙๐

จากตารางพบว่า ความต้องการในด้านเนื้อหาของรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้น อยู่ในระดับความต้องการมากที่สุด มาก และปานกลาง ดังต่อไปนี้

เนื้อหาของรายการ ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการมาก คือ เนื้อหาที่เกี่ยวกับบันเทิงเช่น ภาพยนตร์และดนตรี ($\bar{X} = ๔.๓๔$) รองลงมาคือ เนื้อหารายการที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสัตว์ ($\bar{X} = ๔.๐๒$) เนื้อหาเกี่ยวกับรายการที่ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านกีฬา ด้านการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ($\bar{X} = ๓.๔๗$) เนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาในการศึกษา ($\bar{X} = ๓.๘๓$) การแนะนำอาชีพ ($\bar{X} = ๓.๘๒$) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{X} = ๓.๘๑$) เนื้อหาเกี่ยวกับการเสริมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = ๓.๗๖$) สุขภาพและอนามัย ($\bar{X} = ๓.๖๖$) การปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = ๓.๕๘$) การศึกษาต่อในหรือนอกประเทศ ($\bar{X} = ๓.๕๕$) ประวัติศาสตร์ชาติไทย ($\bar{X} = ๓.๕๔$) โบราณสถานและโบราณวัตถุ ($\bar{X} = ๓.๕๓$) บุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตด้านต่าง ๆ ($\bar{X} = ๓.๕๒$) และเนื้อหารายการที่เกี่ยวกับการเสริมเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = ๓.๕๐$) ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาของรายการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการปานกลาง คือ การแต่งกายและมารยาทในการเข้าสังคม ($\bar{X} = ๓.๕๔$) บุคคลในประวัติศาสตร์ ($\bar{X} = ๓.๕๔$) อารยธรรมต่าง ๆ ($\bar{X} = ๓.๕๗$) เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = ๓.๕๒$) ความก้าวหน้าด้านการแพทย์ ($\bar{X} = ๓.๕๑$) รายการที่แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศ ($\bar{X} = ๓.๓๗$) การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{X} = ๓.๓๖$) เนื้อหาเกี่ยวกับโลกและจักรวาล ($\bar{X} = ๓.๓๔$) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้และตกแต่งบ้าน , หน้าที่พลเมือง

การปกครอง และกฎหมาย ($\bar{X} = ๓.๒๕$) รายการเสริมเนื้อหาวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = ๓.๒๑$) แนะนำสถานที่รับประทานอาหาร ($\bar{X} = ๓.๑๙$) ความก้าวหน้าด้านวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = ๓.๑๐$) วัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียม และประเพณี ($\bar{X} = ๓.๐๗$) ความก้าวหน้าด้านการเกษตร ($\bar{X} = ๒.๙๗$) ศาสนา คำสอน และแนวทางปฏิบัติของศาสนา , นาฏศิลป์และดนตรี ($\bar{X} = ๒.๗๕$) และสุดท้ายเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดี ($\bar{X} = ๒.๗๒$) ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการด้านวิธีการนำเสนอรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

วิธีการนำเสนอรายการ	\bar{X}	S.D.
๑. เป็นรายการตอบปัญหา	๓.๓๓	๑.๐๒
๒. รายการที่ให้โอกาสเด็กเข้าร่วมแสดงความสามารถ ในรายการ	๓.๔๖	๑.๑๕
๓. รายการที่เสนอเป็นละคร	๓.๖๑	๑.๑๘
๔. รายการที่มีการเล่นเกมแล้วแจกรางวัล	๓.๕๑	๑.๑๘
๕. รายการที่เสนอการแสดงด้านบันเทิง	๓.๔๔	๑.๐๖
๖. รายการที่เสนอเป็นภาพยนตร์การ์ตูน	๓.๔๔	๑.๐๒
๗. รายการที่มีการเสนอหลาย ๆ แบบรวมอยู่ในรายการเดียวกัน	๓.๗๘	๑.๑๓

จากตารางพบว่า วิธีการนำเสนอรายการที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการมากที่สุดคือ รายการที่เสนอการแสดงด้านบันเทิง และรายการที่เสนอเป็นภาพยนตร์การ์ตูน ($\bar{X} = ๓.๔๔$) รายการที่มีการเสนอหลาย ๆ แบบรวมอยู่ในรายการเดียวกัน ($\bar{X} = ๓.๗๘$) รายการที่เสนอเป็นละคร ($\bar{X} = ๓.๖๑$) รายการที่มีการเล่นเกมแล้วแจกรางวัล ($\bar{X} = ๓.๕๑$) ส่วนรายการที่ให้โอกาสเด็กเข้าร่วมแสดงความสามารถ ($\bar{X} = ๓.๔๖$) และรายการตอบปัญหา ($\bar{X} = ๓.๓๓$) เป็นวิธีการนำเสนอรายการที่นักเรียนมีความต้องการในระดับปานกลางเท่านั้น

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตาม
ความต้องการด้านจำนวนผู้ดำเนินรายการ

จำนวนผู้ดำเนินรายการ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ดำเนินรายการหญิงเดี่ยว	๓๗	๕.๑๑
ผู้ดำเนินรายการชายเดี่ยว	๓๖	๕.๐๐
ผู้ดำเนินรายการคู่ชาย-หญิง	๔๐๕	๕๕.๐๐
ผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มชายล้วน	๔๘	๕.๓๓
ผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มหญิงล้วน	๔๕	๕.๘๙
ผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มผสมชาย-หญิง	๓๓๐	๓๖.๖๗
รวม	๙๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางพบว่า ความต้องการเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการนั้น ด้านจำนวนผู้ดำเนินรายการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการผู้ดำเนินรายการคู่ชายหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕ และร้อยละ ๓๖.๖๗ ต้องการผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มผสมชาย-หญิง จำนวนผู้ดำเนินรายการที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการน้อยที่สุด คือ ผู้ดำเนินรายการชายเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ ๕ ผู้ดำเนินรายการหญิงเดี่ยวร้อยละ ๕.๑๑ ผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มหญิงล้วนร้อยละ ๕.๘๙ และผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มชายล้วน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓ ตามลำดับ

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตาม
ความต้องการด้านการแต่งกายของผู้ดำเนินรายการ

การแต่งกายของผู้ดำเนินรายการ	จำนวน	ร้อยละ
แต่งกายสุภาพตามสากลนิยม	๑๖๐	๑๗.๗๘
แต่งกายสุภาพตามสมัยนิยม	๓๔๘	๓๘.๖๗
แต่งกายตามแฟชั่นวัยรุ่น	๓๑๗	๓๕.๒๒
แต่งกายง่าย ๆ ไม่มีพิธีการ	๗๕	๘.๓๓
รวม	๘๐๐	๑๐๐.๐๐

การแต่งกายของผู้ดำเนินรายการที่นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด คือ ผู้ดำเนินรายการที่แต่งกายสุภาพตามสมัยนิยม หรือร้อยละ ๓๘.๖๗ ซึ่งใกล้เคียงกับการแต่งกายตามแฟชั่นวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๒ ลักษณะการแต่งกายของผู้ดำเนินรายการที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการน้อยที่สุด คือ การแต่งกายแบบง่าย ๆ ไม่มีพิธีการ เพียงร้อยละ ๘.๓๓ เท่านั้น

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามความต้องการด้านความมีชื่อเสียงของผู้ดำเนินรายการ

ความเป็นผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องเป็นผู้มีชื่อเสียงมาก่อน	๔๔๓	๔๔.๑๑
ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีชื่อเสียงมาก่อน	๔๕๘	๔๕.๘๙
รวม	๙๐๑	๑๐๐.๐๐

ด้านความเป็นผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักมาก่อนของผู้ดำเนินรายการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเห็นว่า ผู้ดำเนินรายการไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีชื่อเสียงมาก่อนร้อยละ ๔๕.๘๙ และร้อยละ ๔๔.๑๑ เห็นว่า จำเป็นจะต้องเป็นผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักมาก่อน ซึ่งเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกันมาก สรุปได้ว่าในด้านความมีชื่อเสียงของผู้ดำเนินรายการนั้น อาจเป็นผู้มีชื่อเสียงมาก่อนหรือไม่ก็ได้

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามความต้องการด้านรูปร่างหน้าตาของผู้ดำเนินรายการ

รูปร่างหน้าตาของผู้ดำเนินรายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาหล่อหรือสวย	๕๗๐	๖๓.๓๓
ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาหล่อหรือสวย	๓๓๐	๓๖.๖๗
รวม	๙๐๐	๑๐๐.๐๐

ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการด้านรูปร่างหน้าตาของผู้ดำเนินรายการนั้น ร้อยละ ๖๓.๓๓ เห็นว่า ผู้ดำเนินรายการจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาหล่อหรือสวย ในขณะที่ ร้อยละ ๓๖.๖๗ เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาหล่อหรือสวย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามความต้องการด้านวัยของผู้ดำเนินรายการ

วัยของผู้ดำเนินรายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี	๕๒๖	๕๘.๕๕
อายุประมาณ ๒๖-๔๐ ปี	๓๖๕	๔๐.๕๖
อายุมากกว่า ๔๐ ปี	๙	๑.๐๐
รวม	๙๐๐	๑๐๐.๐๐

ด้านอายุของผู้ดำเนินรายการ ระดับอายุที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการมากที่สุด คือ อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี หรือร้อยละ ๕๘.๕๕ ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมา คือ อายุประมาณ ๒๖-๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๖ และระดับอายุมากกว่า ๔๐ ปี เป็นที่ต้องการน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๑.๐๐

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามความ
ต้องการด้านการศึกษาของผู้ดำเนินรายการ

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	๒๔	๒.๖๗
ระดับปริญญาตรี	๓๐๓	๓๓.๖๗
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	๑๐๑	๑๑.๒๒
ระดับใดก็ได้	๔๗๒	๕๒.๔๔
รวม	๙๐๐	๑๐๐.๐๐

ด้านระดับการศึกษาของผู้ดำเนินรายการ นักเรียนเห็นว่า ผู้ดำเนิน
รายการมีการศึกษาระดับใดก็ได้ ร้อยละ ๕๒.๔๔ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุด และ
การศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอันดับถัดมา คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๗ สูงกว่าระดับ
ปริญญาตรี ร้อยละ ๑๑.๒๒ และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๒.๖๗

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามความต้องการลักษณะการพูดของผู้ดำเนินรายการ

ลักษณะการพูดของผู้ดำเนินรายการ	จำนวน	ร้อยละ
พูดจาเร็ว เชื้อมั่น ใช้ศัพท์ทันสมัย	๔๕๖	๕๐.๖๗
พูดจาสุภาพอ่อนโยน	๔๔๔	๔๙.๓๓
รวม	๙๐๐	๑๐๐.๐๐

ลักษณะการพูดของผู้ดำเนินรายการ นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการผู้ดำเนินรายการที่พูดจาเร็ว เชื้อมั่น และใช้ศัพท์ทันสมัยถึงร้อยละ ๕๐.๖๗ และผู้ดำเนินรายการที่พูดจาสุภาพ อ่อนโยน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๓๓ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะการพูดของผู้ดำเนินรายการทั้ง ๒ แบบ เป็นแบบที่นักเรียนต้องการเหมือนกัน

ตารางที่ ๑๒ แสดงความถี่และร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามความต้องการในด้านเวลาในการเสนอรายการ

	เวลาในการเสนอรายการ (ตอบได้มากกว่า ๑)	ความถี่	ร้อยละ
วันธรรมดา	เวลา ๐๖.๐๐ น.-๐๘.๐๐ น.	๒๐๒	๒๒.๔๘
	เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๔.๐๐ น.	๕๒๕	๕๘.๓๓
	เวลา ๑๕.๐๐ น.-๒๔.๐๐ น.	๓๐๘	๓๔.๑๖
วันหยุด	เวลา ๐๖.๐๐ น.-๐๘.๐๐ น.	๒๖๑	๒๙.๐๐
	เวลา ๐๘.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น.	๕๐๒	๕๕.๗๗
	เวลา ๑๒.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.	๔๙๒	๕๔.๖๖
	เวลา ๑๖.๐๐ น.-๑๙.๐๐ น.	๔๓๘	๔๘.๐๐
	เวลา ๒๐.๐๐ น.-๒๔.๐๐ น.	๔๑๘	๔๖.๔๘
แทรกอยู่ในช่วงเสนอข่าวประจำวัน		๒๐๗	๒๒.๘๘

จากตารางพบว่า ร้อยละ ๕๘.๓๓ ของนักเรียนมัธยมศึกษาต้องการ
 การเสนาอรรถการในช่วงเวลา ๑๗.๐๐ น.-๑๙.๐๐ น. ในวันธรรมดา ส่วนใน
 วันหยุด ช่วงเวลาที่นักเรียนต้องการให้มีการเสนาอรรถการมากที่สุด คือ เวลา
 ๘.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น. คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๗ และเวลา ๑๒.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.
 หรือร้อยละ ๕๔.๖๖ ซึ่งเป็นค่าที่ใกล้เคียงกันมาก ส่วนเวลาในการเสนาอรรถการ
 ที่นักเรียนต้องการน้อยที่สุดคือ เวลา ๐๖.๐๐ น.-๐๘.๐๐ น. ในวันธรรมดา
 ร้อยละ ๒๒.๔๔ แทรกอยู่ในช่วงเสนาข่าวประจำวัน ร้อยละ ๒๒.๘๘ และเวลา
 ๐๖.๐๐ น.-๐๘.๐๐ น. ในวันหยุด ร้อยละ ๒๙.๐๐ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย